

Přesné vyjádření reality Česka: MafiaSTÁN. Kauza k zakrytí mnohem horších zvěrstev? Balancování na hraně války. Proč chtěli Britové unést Lavrova? Utažené plynové kohoutky a návrat před Husáka. Velký krach jako vítězství? Když mečem ne...

19. 6. 2022

PETR HÁJEK doporučuje příliš nejásat nad další kriminální kauzou koalice „fialového hnusu“, protože v jejím závětrí se na nás chystá něco mnohem horšího – a přikládá krátký manuál k odporu proti přísluhovačům našich skutečných vězňů

Českem duní mafiánská kauza STANu, druhé největší vládní strany. Propukla sice na Hřibově pražském pirátském magistrátu, ale vede mnohem dál. Je to tragikomická fraška. Piráti jsou v koalici se STAN – jak ve vládě, tak na magistrátu, ale teď se k sobě neznají. Všichni si hledí zachránit krk, a nepotopit současně Fialovu zločinnou (a teď už i zločineckou) vládu. Přesto v podstatě nemá smysl se tím příliš zabývat. Jak konstatoval šéf jediné skutečné opoziční parlamentní strany Tomio Okamura: „Poprvé se stalo, že premiér České republiky otevřeně kryje politickou mafii a organizovaný zločin u druhé největší koaliční strany.“ Tečka. Víc se k tomu v podstatě nedá říci.



Autor:
Petr Hájek, šéfredaktor
PROTIPROUD
Více o autorovi **ZDE**

Na celém případě jsou zajímavé asi jen tři věci: Že jsou tím teď všichni tak překvapeni, když korupce a zlodějny STANu probublávají dokonce i do režimních médií už měsíce – a speciálně pak o loupení na pražském magistrátu (nejen) skrze Dopravní podnik si dlouho cvrlikají vrabci na střeše. Koneckonců jej vedou Piráti. Druhou otázkou je, proč policie začala jednat právě teď. A konečně: Proč nikoho opět nezajímá, kdo způsobil tak monstrózní „únik“ z policejních spisů do několika z korporátních médií – což je samozřejmě rovněž trestný čin.

Konstatujme nejprve, že v porovnání s tím, co se na nás každým dnem řítí, je „odhalení“ jedné z mnoha kriminálních kauz této vládní sestavy („Hnus fialovej“, napsal mi o ní jeden čtenář) vlastně docela prkotina. Zanikají v ní mnohem podstatnější hrůzy, které Fialovci činí (respektive nečiní), nebo se na nich jako přísluhovači cizích zájmů podílejí. Likvidace státu (již zcela nezastřená destrukce našeho průmyslu, zemědělství a potravinářství) a bleskové ožebračení devadesáti procent občanů probíhá v přímém přenosu. A současně dělají vše pro to, aby dezinformace „jsme ve válce“ už nebyla jen poplašnou zprávou (kterou opět policie nevyšetřuje), ale stala se nám realitou. To by nás mělo zajímat v první řadě – protože nám jde už doslova o život.



Čtete ZDE: Tři prosté otázky k naší (neuvěřitelné) současnosti: Je to realita? Jak to, že nám jdou po krku už zcela nezakryté? A proč si to necháváme líbit? Šifra Z+H+O-K. Odpověď, kterou nelze publikovat. A přece je prostá jako... Kafka

Balancování

Rusko krok za krokem postupuje k naplnění cílů své „speciální operace“. Vladimír Putin kupodivu stále ještě žije (což je zázrak, protože podle západních médií přece trpí snad všemi dostupnými chorobami, kromě horečky omladnic) a stále přesněji vysvětluje, co bylo každému normálnímu člověku jasné od počátku: Rusko se nenechá bez odpovědi obklíčit Spojenými státy (za křovím jménem NATO), zvláště pak ne na svém citlivém „měkkém podbíšku“ zvaném od sovětských dob Ukrajina. Postupuje přesně tak, jako to dává smysl: Aby vyčerpal jak „lidské zdroje“ kyjevského pučistického režimu, tak zničil (případně získal a „prostudoval“) většinu moderních zbraní Západu.

To je hlavní důvod, proč „podřízení“ Washingtonu (zvláště pak Německo a Francie) s dodávkami zbraní na bojiště stále více váhají. „Šrot“ dovezený z bývalých států Varšavské smlouvy je již z větší části zničen, z menší části kyjevskými oligarchy rozprodán nejružnějším islamistickým skupinám (to bude divení, až se objeví při nějakém rozsáhlém teroristickém útoku). Moderní zbraňové systémy končí svou pout obvykle již cestou přes Ukrajinu či ve zbrojních skladech přesnými zásahy ruských raket, a na frontu se vůbec nedostanou. Situace kyjevské junty v čele s (tragi)komickým hercem je stále tíživější (o to více musí západní propaganda tvrdit opak).

Teď už ale i ona občas rozpačitě přiznává, že se v kyjevské armádě množí dezerteři, masové vyhýbání se dalším odvodům, a že na osvobozených územích lidé se slzami v očích vítají ruská vojska jako záchranu před běsem Banderovců – hlavní úderné síle Zelenského. To přivádí ovšem k zuřivosti především hlavní zaoceánský výsadek washingtonských zájmů – londýnskou vládu skandály opředěného Borise Johnsona, který právě o fous unikl vyslovení nedůvěry od poslanců jeho vlastní strany.

Aby dále odváděl pozornost od své neschopnosti udělat něco se stále děsivější hospodářskou situací, snaží se maximálně vyhrotil ukrajinskou kartu. Jeho nový šéf armády právě oznámil, že je třeba se připravit na přímou válku s Ruskem. Jak ji ale vyprovokovat, když ostatním (včetně dementního Bidena) se do ní vůbec nechce – nejen proto, že za současné situace by dopadla pro státy NATO katastrofou? O jednom takovém balancování na hraně informovala před pár dny svobodná srbská média.



Čtete ZDE: Směji se nám do (vyděšených) tváří: Horních deset tisíc je za vodou. My ostatní se začínáme brodit ke zkáze. Píše Fiala scénář Švejků č. 2? Hokejové mistrovství NATO? Dohnat a předejít, jako vždy. Kdo se bude smát naposled?

Nezdařený pokus o únos?

Ohlášená návštěva ruského ministra zahraničí Sergeje Lavrova v Srbsku vyvolala skutečnou diplomaticko-zpravodajskou válku, která hrozila uvrhnout celou Evropu a svět do totálního chaosu. Již týdny, daleko od očí evropské veřejnosti, vznikají velmi nebezpečné plány, v jejichž středu je Srbsko.

Rusko se snažilo najít způsob, jak by se jeho ministr zahraničí dostal do Bělehradu, zatímco západní mocnosti **uvažovaly o možnosti Lavrova „zajmout“**. Jde o další pád Evropské unie, která nechává pakt NATO jednat jejím jménem. Dobře informované diplomatické zdroje uvádějí, že konzultace o ohlášené návštěvě Lavrova v Bělehradě probíhaly ve vedení NATO déle než měsíc. První myšlenkou Bruselu a Washingtonu bylo vydíráním a výhrůžkami donutit Srbsko ohlášenou návštěvu zrušit.

Prezident Vučić tomuto bezprecedentnímu tlaku ale nepodleh, a tak museli v NATO přejít na jiné plány. Britové v jednu chvíli, v posledních květnových dnech, předložili šokující plán zjevně inspirovaný Bondovkami: zajmout Lavrova přímo v Bělehradě. Londýn také navrhl, aby ruské vládní letadlo přeletělo některé území státu NATO (konkrétně zmínili Bulharsko), a hned poté se pro ně uzavřela obloha kolem Srbska. Alternativní plán zahrnoval vynucené přistání Lavrovova letadla v Bulharsku a ministrův únos. Britové tvrdili, že tak vznikne nová krizová situace, a Putin bude muset jednat se Západem. Tato myšlenka však našťástí nenašla podporu žádné jiné země NATO.

Západ nakonec uplatnil osvědčenou metodu „partnerství“: Prostě nařídil zemím v regionu, aby přelet ruského vládního letadla zakázaly. Černá Hora, Severní Makedonie i Bulharsko poslušně běžely splnit rozkaz Washingtonu a Bruselu, takže Lavrovova návštěva musela být oficiálně zrušena. Je nicméně realitou, že britský plán počítal s tím, že krize kolem letu Sergeje Lavrova by mohla přerůst v otevřenou válku. Pro Johnsona by byla vysvobozením ze skandálů – a on už myslí jen na sebe.



Čtete ZDE: Být, či nebýt: Nálada se mění i v USA. Nejen Kissinger, teď také NYT. Nejde o Ukrajinu, ale nastolení NWO. Zelenský už Západ unavuje. Jak zabránit světové válce? Mír má ještě šanci

Odpověď: zatím „jen“ přitažení kohoutků

Podle našich informací byla tato britská provokace poslední kapkou, kterou pohár ruské trpělivosti se Západem přetekl. Putin i Lavrov oznámili, že je konec s pokusy o dohodu se Západem. Rusko přetíná všechny pootevřené skulinky a nitky pro jednání. Bude-li se cítit bezprostředně ohroženo, nebude váhat „použít všechny prostředky“ které má ke své obraně. A začalo utahovat kohoutky. Nord Streamem nyní proudí do Německa už jen asi čtyřicet procent plynu. Německá vláda pracuje na vyhlášení „regulačních stupňů“ pro podniky, zastavuje naplňování zásobníků na zimu a připravuje opětovné spuštění některých nedávno uzavřených uhelných elektráren.

A co na to „posvátná Gréta“? Tentokrát nic, momentálně ji na vytváření strachu veřejnosti z bláznivé mánie globálního oteplování nepotřebují. Němci se začínají strachy třást jako osiky před něčím reálným – a to zrovna po dlouhém studeném jaru konečně dorazilo krásné léto.

Jaké další kroky nyní Rusko zvolí, v podstatě nikdo netuší. Hlavní zrádci byli v Kremlu odhaleni a zlikvidováni (jak s nepředstíranou lftostí oznámila dokonce zcela otevřeně CIA), a také všechna elektronická zařízení v okolí nejvyššího vedení státu jsou vypnuta – takže špionáž je prakticky na suchu. Všichni „velcí“ teď proto zaraženě mlčí. Tedy kromě Johnsona, který už oznámil „čtyři kroky“, jak dosáhnout „vítězství Ukrajiny ve válce“. Je v tom ale trapně osamocen. Tedy ne zcela: Petr Fiala, který teď „bude vést EU“ (ta hra na kolotočové „předsednictví“ už není ani k smíchu) má obdobné ambice: Přivést „vítězskou Ukrajinu“ co nejrychleji do EU.



Čtete ZDE: Na šachovnici už mnoho tahů nezbyvá: Jednání Zelenského s Ruskem? To je pro něj cesta na popraviště. Nejpozději do listopadu. Svě si uloupne Polsko a Maďarsko. Skončí Zelenský v Británii "podivnou" sebevraždou?

Přijmout? Ano, co nejrychleji!

Tohle vše je – alespoň rámcově – skutečné pozadí „kauzy STAN“, která otfásá médií hlavního proudu. Nevědí, co dělat, tak raději obětují i jednu z mafiánských struktur současné vlády, aby odvedli pozornost k nepodstatnému. Mimochodem: Je to sice zcela mimo realitu, ale plán na okamžité přijetí Ukrajiny do EU by měl podporovat každý, kdo si přeje rychlý rozpad a zánik bruselského imperiálního Molocha. Něco jako ji otevřít pro Turecko, kterému to slibují již od devadesátých let, ale nikdy to nemysleli vážně.

Po „dezerci“ Británie vědí Německo a Francie, že posledním hřebíčkem do rakve by bylo vsunout do hroučící se konstrukce ještě něco podobného Ukrajině: obrovskou hospodářsky a politicky rozvrácenou entitu s téměř čtyřiceti milióny vyhladovělých obyvatel. Již teď netuší, co udělat s eurem, které inflace (a nestejně podmínky na jihu a severu EU) roztrhá na cucky. Jaký div, že Vladimír Putin proti členství Ukrajiny (tedy toho, co kyjevskému režimu po válce Západu s Ruskem zbyde) v EU nic nenamítá. A tak jenom současně právě konstatoval, že americký „světový řád“ je u konce.



Čtete ZDE: Den D je tady: Plyn už přestává téct. Až se zima zeptá: Zhroucení průmyslu, a zima v bytech. Putinova trpělivost u konce. Mopslíci Washingtonu netuší, co s tím. Horor z NetFlixu? Ne, realita

Velký krach?

Jestli ještě více utáhne kohoutky s plynem, bude to konec Německa (ale bohužel i nevyhlášené, ale Fialou a spol. usilovně prosazované sedmnácté spolkové země Böhmen und Mähren) – a tedy fakticky celé EU. Naše hospodářství se kompletně zastaví a prožijeme nejméně jednu „zimou postaru“. Boj o brikety, hnědé uhlí či dřevo předčí vše, co pamětníci reálného socialismu zažili na počátku šedesátých let. To bylo ovšem proti dnešku ještě vlastně žůžo, protože jsme byli zvyklí.

Až Husákova dramatická „revoluce životní úrovně“ – s auty a chatami, s dálkovým topením, s paneláky s teplou vodou a s relativním dostatkem (proti dnešku mimořádně kvalitních) domácích potravin – zahájila éru „z pohodlnění“. Brzy se dostaneme skokem zpět do doby Antonína Novotného, „rozpadu třetí pětiletky“, uhelných prázdnin a front na maso, aby bylo na talíři alespoň v neděli. Tedy přesně to, co tak usilovně chce dosáhnout Velký reset německého Schwaba a jeho soudruhů z bruselských katakomb totality.



Čtete ZDE: Vlastenecké setkání v Karlových Varech: Bývalý policejní prezident vyzval ke svržení Fialovy vlády. EU i NATO jako klíčový problém naší další národní existence. Potřeba sjednocení. Všichni k pumpám!

Velké vítězství je prostě na dosah! Že to bude z hlediska každého ze „spodních deseti miliónů“ ve skutečnosti grandiózní krach? O to, aby si otroci nemysleli, se postará veřejnoprávní ČT, Bakalovci a spol., respektive tajná policie soudruha Koudelky (jistě brzy – jak navrhuje ve sněmovně pětikoalice hnsu fialového – vyznamenaného společně s vrahy bratry Mašíny). Všechna „dezinformační“ média budou zakázána (tentokrát již „legálně“, podle zákonů, které právě – mezi počítáním miliónů od tajemných „dárců“ – připravuje šéf STANu a ministr vnitra Rakušan). Jejich (nepřevychovatelní) novináři budou v celách, aby neškodili „novému lidu“ (mix původního historického národa a migrantů).

Když mečem ne...

Ještě tu ale jsme – především díky mnohým našim čtenářům-spolubojovníkům. Nepodvolení nás stále nepřestávají finančně podporovat, a bořit tak fialovou bariéru cenzury a ekonomické likvidace. Jak dlouho to vydrží, je v přicházejícím státním krachu samozřejmě otázka. Ale dokud budeme, nevzdáme to.

Co však otázka není, je „přirozená snaha“ aktuální vládní mafie (a jejich chapadel) nakrást si co nejvíce – aby se jich krach netýkal. Hlupáci. Stejně mu nakonec neuniknou. Ale říkejte to těm, kteří se (nejen v Praze) spojili s bruselskou bandou, která si dokonce otevřeně začala říkat Loupežníci (Piráti). Na rozdíl od jejich kolegů nadále mystifikačně skrytých pod „standardními“ politickými značkami. Ta asi nejkomičtější je přece jen STAN: Starostové a „nezávislí“.

"Podporuji Ukrajinu hodně jsem se tam naučil". Petr Hlubuček.



Opravdoví starostové. Starají se. O sebe. Zcela nezávislí na životních problémech svého národa a státu.

Také bychom se měli postarat. Vzít to konečně doopravdy do svých rukou. Jak? Jeden takový manuál napsal kdysi básník Janko Jesenský, vyzývající k odporu proti předchozímu německému protektorátu a jeho domácím přísluhovačům – ve chvíli, kdy všechno (jako v naší zkoušené zemi tak často) vypadalo naprosto beznadějně:

„Však před pohřbem / Byť bez obrany / A byť nám vzali domovy / Bijme ty hlavy při padání / Když mečem ne / Tak okovy!“